

ZVONICI U RABU

CRKVA SV. MARJE S ROMANIČKIM ZVONIKOM U ZADRU

porcionirani četverostrani tornjevi na kojima se broj i veličina otvora povećava prema vrhu koji se rastvara ložom za zvona. Zadarski je zvonik uglavnom vjerno rekonstruiran, od prvoga kata na više (1438–53).

Svojom se izvornošću ističe zvonik splitske katedrale (iz temelja obnovljen u XIX/XX. st.). Premda su u prvoj fazi izgrađena samo dva kata, nastavak gradnje slijedio je u biti izvornu zamisao. Po vitkosti, transparentnosti i stepenastu sužavanju prema vrhu, idejom postavljanja stupova na uglove masivne gradnje, zvonik je bez analogije u hrv. romanici. Prizemlje obnavlja ideju antičkoga slavloluka, a u elevaciji vijencima, kapitelnom

zonom, formatom otvora i lukova podudara se s arkadama Peristila. Početak gradnje zvonika veže se uz nestali natpis iz 1257. koji spominje Kolafisu, udovicu splitskoga kneza Ivana Cetinskog Frankopana, kao donatoricu zvonika.

Duž cijeloga obalnoga pojasa, u gradovima i izvan njih, nastaje i velik broj samostanskih sklopova i skromnijih crkava. Najbolje je očuvana crkva Sv. Marije na Mljetu (XII–XIII. st.), jednobrodna građevina s narteksom, trodijelnim oltarnim prostorom, polukružnom apsidom, te sa širokom eliptičnom kupolom nad pandantivima uvučenima u masivan četvrtasti tambur. Stilski se veže za apulijsku romaničku arhitekturu.

SAMOSTAN SV. MARJE NA MLJETU